

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie protestu R. P.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

oraz Prokuratora Generalnego

przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu zarządzonych

na dzień 15 października 2023 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej

i Spraw Publicznych

w dniu 29 listopada 2023 r.

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

[SOP]

UZASADNIENIE

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 6 października 2023 r. (data nadania w placówce pocztowej), R.P. (dalej jako: „skarżący”), wniósł skargę na podstawie art. 101 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm., dalej jako: „Konstytucja RP”) przeciwko ważności wyborów do Sejmu i Senatu, zarządzonych na dzień 15 października 2023 r., zarzucając naruszenie art. 100 ust. 1, art. 104 ust. 1, art. 95 ust. 2, art. 12 Konstytucji RP wobec popełnionych przez osoby podające się za Państwową Komisję Wyborczą i innych funkcjonariuszy

publicznych przestępstw z art. 248 pkt 1, 2, 3 i 6, art. 250, art. 250a ust. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 11358 z późn. zm.). Ponadto zarzucając: (1) Niedopuszczenie do wyborów kandydatów osobiście zgłoszonych przez wyborców; (2) Uzależnienie posła i kandydata od partii politycznej wykluczające pełnienie zadań poselskich oraz kandydackich w służbie jawności i kontroli sprawowania władzy wykonawczej; (3) Niezapewnienie osobie działającej dla organizacji społecznej zajmującej się przestępczością państwową możliwości wskazania w postępowaniu wyborczym lub sądowym przed wyborami i w czasie wyborów wyborcom potrzeby demokratycznej kontroli sprawowania władzy wykonawczej w sprawie będącej przedmiotem rządowej propagandy lub odpowiedzialności; (4) Nielegalną obsadę urzędów sędziowskich dokonywaną na wnioski osób przedstawiających się jako „Krajowa Rada Sądownictwa” z naruszeniem w szczególności wymogu działania Krajowej Rady Sądownictwa w składzie obejmującym piętnastu członków wybranych przez Naród spośród sędziów, zgodnie z art. 4 ust. 2 w związku z art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji RP; (5) Oparcie procedury wyborczej o czynności dokonywane przez osobę podającą się za Prezydenta Rzeczypospolitej mimo braku powołania tej osoby do sprawowania urzędu Prezydenta, dokonanego w wyborach zarządzonych w terminie z art. 128 ust. 2 Konstytucji RP; (6) Wykorzystanie mediów publicznych, w szczególności T. S.A., przez osoby pełniące funkcje publiczne do pomawiania i dyskredytowania ich konkurentów politycznych oraz organizacji społecznych podejmujących czynności w zakresie jawności i kontroli sprawowania władzy wykonawczej. Brak rzetelnej informacyjnej obsługi wyborów; (7) Bezpodstawne grożenie wyborcom postępowaniem karnym za wyrażające odmowę głosowania przedarcie wydanej im karty do głosowania. Wykorzystanie do grożenia wyborcom osoby przypominającej zachowaniem członka związku przestępczego („polski Prigogine”), występującej jako członek Państwowej Komisji Wyborczej. Wywoływanie poczucia zagrożenia u wyborców związanego z ewentualnymi ich zamiarami odmowy wyborczego poparcia dla osób sprawujących władzę wykonawczą oraz panujących nad Prokuraturą; (8) Obiecywanie i udzielanie w okresie przedwyborczym przez organ Rzeczypospolitej lub spółkę z udziałem Skarbu Państwa, korzyści pieniężnych, świadczeń społecznych lub obniżanie ceny paliwa, leku lub innego

towaru lub usługi istotnie wpływającego lub wpływającej ' na warunki życia, a to w zamian za głosowanie na rzecz osób kierujących tym organem lub spółką, lub w ich interesie lub z korzyścią dla nich. Odwracanie uwagi od kontrolnej funkcji wyborów i skupianie uwagi na samych tylko finansowych lub materialnych korzyściach ewentualnie związanych z głosowaniem i zależnych od wyborczej decyzji wyborcy.

W oparciu o powyższe skarżący wniósł o stwierdzenie braku ważności wyborów do Sejmu i Senatu zarządzonych na dzień 15 października 2023 r. (w okręgu nr [...] oraz innych okręgach) w uznaniu, że powyżej wskazane naruszenia norm demokracji (a) wraz z zarzutami podnoszonymi publicznie w odniesieniu do dopuszczania do wyborów jako wyborców osób o tożsamości nie ustalonej dokumentem, a jedynie grafiką wyświetlaną na ekranie urządzenia elektronicznego; a także (b) wraz z zarzutami naruszania tajności wyborów poprzez powiązanie dokumentacji wyborczej z referendalną; stanowią nagromadzenie (kumulację) naruszeń prawa przekraczające próg nieważności wyborów wskutek pozbawienia tych wyborów ich demokratycznej istoty i celów. Ponadto o rozpatrzenie wnoszonego protestu bezpośrednim oparciem o art. 101 ust. 2 Konstytucji RP, a w przypadku wątpliwości dotyczącej prawa do protestu wyborczego przed ogłoszeniem „wyników wyborów” — o skierowanie zapytania do Trybunału Konstytucyjnego o niezgodność ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 2408, dalej jako: „k.wyb.”), z przepisami art. 101 ust. 2, art. 100 ust. 1, art. 104 ust. 1, art. 95 ust. 2 Konstytucji RP.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 241 § 1 k.wyb. protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 258 k.wyb. powyższy przepis ma odpowiednie w odniesieniu do wyborów do Senatu. W świetle powyższej

regulacji nie ulega wątpliwości, że niedopuszczalne jest złożenie protestu przed terminem wyborów parlamentarnych.

Przedkładając powyższe na grunt niniejszej sprawy bezspornym jest, że protest został nie tylko złożony przed ogłoszeniem przez Państwową Komisję Wyborczą wyników wyborów parlamentarnych, ale przed samą datą ich odbycia, tj. przed dniem 15 października 2023 r. Oznacza to, iż jest on przedwczesny, i jako taki i podlega pozostawieniu bez dalszego biegu.

[ms]

[ał]